

holde regionale menneskerettighedsseminarer for unge over hans program for rådgivende tjenester. Endelig indeholder paragraf 7 en anbefaling om at lade ungdommen inddrage mere i forberedelserne af FN's 25-års jubilæum og det internationale uddannelsesår.

I andet afsnit tilslutter generalforsamlingen sig indledningsvis ECOSOC-resolution 1407 (XLVI) og tager generalsekretærens rapport om ungdommen i den nationale udvikling til efterretning. I de to følgende paragraffer anmodes regeringerne om at udforme en national ungdomspolitik, som i højere grad koordinerer bestræbelserne på dette område og især giver ungdommen passende muligheder for at deltage i de nationale udviklingsplaner og internationale samarbejdsprogrammer inden for rammerne af FN's 2. udviklingstiår. I paragraf 4 anmodes generalsekretæren og de berørte særorganisationer om i deres undersøgelser at fremhæve ungdommens problemer og behov særskilt for udviklede og mindre udviklede lande og tilsvarende angive eventuelle løsninger. I paragraf 5 henledes regeringernes og FN-organernes opmærksomhed på nødvendigheden af at sikre ungdommen ligelige og stadig større muligheder til uddannelse og beskæftigelse. I de to sidste paragraffer anmodes generalsekretæren om hurtigst muligt at færdiggøre sine studier om ungdommen samt overveje, hvorledes FN bedst kan tjene denne resolutions formål, især med hensyn til at etablere forbindelser til ungdommen og internationale ungdomsorganisationer.

Der afholdtes delafstemning på paragraf 1-3 i første afsnit. I paragraf 1 foreslog Italien henvisningen til generalforsamlingsresolution 2445 (XXIII), hvilket sponsorerne fandt ikke var påkrævet. Det italienske ændringsforslag blev vedtaget med 36 stemmer for, ingen imod og 43 som afstod, hvorefter paragraffen som helhed blev vedtaget

med 71 stemmer for, ingen imod og 2 som afstod. Paragraf 2 blev vedtaget enstemmigt. Paragraf 3 baserer sig på et af Algeriet fremsat ændringsforslag, som i sin oprindelige udformning ville have anmodet generalsekretæren om at tage de nødvendige skridt med hensyn til uddannelsen i koloniområder og områder under fremmed besættelse. Dette var uacceptabelt for sponsorerne. I den nu foreliggende form, hvor man indskrænker sig til at understrege problemets betydning, blev paragraffen imidlertid vedtaget med 89 for, 1 imod (Portugal) og 9 som afstod (Israel samt visse udviklingslande). Spanien foreslog inden afstemningen, at ordene „retten til selvbestemmelse“ udgik af teksten, hvilket stødte på kraftig modstand især fra UK's side, hvorefter Spanien frafaldt sit ændringsforslag. De resterende paragraffer blev herefter enstemmigt vedtaget.

Afsnit II blev vedtaget enstemmigt, hvorefter resolutionen som helhed blev vedtaget med 92 stemmer for, ingen imod og 1 som afstod (Portugal).

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen enstemmigt og uden debat den 28. oktober 1969 (Res. 2497 (XXIV)).

3. udvalgs beretning: A/7724.

De ældres og de gamles problemer.

(Dagsordenens punkt 100).

3. udvalg behandlede på et enkelt møde, det af Malta foreslåede nye punkt på dagsordenen om de ældres og de gamles problemer.

Malta introducerede et kort procedureresolutionsforslag, i henhold til hvilket det besluttes at drøfte spørgsmålet på 25. generalforsamling. Forslaget vedtoges enstemmigt i udvalget og plenarforsamlingen. (Res. 2599 (XXIV)).

3. udvalgs beretning: A/7911.